

eul_wid: tyc-ah

Ζώσιμος ὁ Πανοπολίτης · Zosimus of Panopolis

First Book of the Last Abstinence of Zosimus the Theban

Τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς τελευταίας ἀποχῆς Ζωσίμου

Period: Ὀψιμαρχία [Late Antique](#)
Dialect: Κοινὴ τεχνικὴ [Technical Koine](#)
Domain: Ἐπιστήμη [Science](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

2.239. (1t) ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΠΟΧΗΣ ΖΩΣΙΜΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ Ἐνθεν βεβαιοῦται ἀληθῆς βίβλος Ζώσιμος Θεοσεβείᾳ χαίρειν. Ὅλον τὸ τῆς Αἰγύπτου βασίλειον, ὃ γύναι, ἀπὸ τῶν δύο τούτων τῶν τεχνῶν ἐστίν, τῶν τε καιρικών, καὶ τῶν ψάμμων. Ἡ γὰρ καλουμένη θεία τέχνη ἢ λόγῳ δογματικῷ καὶ σοφιστικῷ ἢ τὰ πλεῖστα ὑποπίπτουσα τοῖς ὄν φύλαξιν ἐδόθη εἰς διατροφήν· [δ] οὐ μόνον δὲ αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἅπαξ αἱ καλούμεναι τίμια τέσσαρες τέχναι καὶ τὰ χειροτμήματα· αἱ μέντοι καὶ ἡ δημιουργικὴ μένη βασιλέων ... ὥστε καὶ ἐὰν συνευῇ, ἢ, ἐκ φωνῶν γενομένη, ἐρμηνεύηται ἐκ τῶν στηλῶν ἔχειν προγόνων κληρονομίαν ἔχων, καὶ ἰδὼν τὴν γνῶσιν τῶν τοιούτων ἀκωλύτων, οὐκ ἐποίει· ἐτιμωρεῖτο γάρ, ὥσπερ οἱ τεχνῖται οἱ ἐπιστάμενοι βασιλικὸν τύπτειν νόμισμα οὐχ ἑαυτοῖς τύπτειν, ἐπεὶ τιμωροῦνται, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσιν τῶν Αἰγυπτίων οἱ τεχνῖται τῆς ἐψήσεως, καὶ οἱ ἔχοντες τὴν γνῶσιν τῆς ἀκολουσίας οὐχ ἑαυτοῖς ἐποιοῦν, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐστρατεύοντο τοῖς Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν, εἰς τοὺς θησαυροὺς ἐργαζόμενοι· εἶχον δὲ καὶ ἰδίους ἄρχοντας ἐπικειμένους καὶ πολὺ τυραννῆς ἢ τῆς ἐψήσεως, οὐ μόνον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν χρυσωρύχων.

2.240 Εἴ τις γὰρ εὐρίσκεται ὀρύσσω, νόμος ἦν Αἰγυπτίοις ἐγγράφως αὐτὰ ἐπιδιδόναι. Τινὲς οὖν μέμφονται Δημόκριτον καὶ τοὺς ἀρχαίους <ὥς μὴ> μνημονευσάντων τῶν τούτων τεχνῶν <ἀλλὰ μόνων> τῶν λεγομένων τιμίων. Τί δὲ αὐτοῖς μέμφονται; οὐ γὰρ ἡδύναντο μέμφοντες τῶν βασιλέων Αἰγυπτίων, καὶ τὰ πρωτεῖα ἐν προφητείᾳ καυχῶντες, πῶς ἡδύναντο ἄλλοις ἀναφανδὸν μαθήματα κατὰ τῶν βασιλέων δημοσίᾳ ἐκμηνύσασθαι καὶ δοῦναι ἄλλοις πλούτου τυραννίδα; οὐδὲν ἡδύναντο ἔξω δίδουν, ἐφθόνουν γάρ· μόνοις δὲ Ἰουδαίοις ἐξέδωσαν λάθρα ταῦτα ποιεῖν καὶ γράφειν καὶ παραδιδόναι. Καὶ ἀμέλει γοῦν εὐρίσκομεν Θεόφιλον τὸν Θεογένους γράψαντα τῆς χωρογραφίας χρυσωρυχεῖα, καὶ Μαρίας τὴν χωρογραφίαν καὶ ἄλλους Ἰουδαίους. Ἀλλὰ καιρικὰς οὔτε Ἰουδαίων, οὔτε Ἑλλήνων οὐδεὶς ἐξέδωκεν ποτε· καὶ αὐτὰς γὰρ ἐν τοῖς καθ' ἑαυτῶν χρωμάτων κατετέθεντο εἰδώλοις, παραδόντες τηρεῖν· καὶ γε τὴν ψαμμουργίαν πολὺ διαφέρουσα τῶν καιρικῶν; [οὐ] πάνυ τι ἐφθόνησαν διὰ τὸ τὴν τέχνην αὐτὴν ἐξάγειν καὶ τὸν ἐπιχειροῦντα ἀποκόλαστον γίνεσθαι· εἰ γὰρ ὀρύσσω κατάφορος γίνεται ἀπίων τηρούντων τὰ ἐμπόρια τῆς πόλεως διὰ τὰ βασιλικά τέλη ἢ τῶν καμίνων μὴ δυναμένων κρυβῆναι, ταῖς δὲ καιρικαῖς <βαφαῖς> διὰ πάντα λανθάνειν.

2.241 Ὅτι ἐπεὶ καὶ οὐχ εὐρίσκεις οὐδένα τῶν ἀρχαίων, οὔτε κρυβηθὲν ἰδεῖν, οὔτε φανερώς ἐκδίδονταί τι περὶ αὐτῶν· μόνον δὲ Δημόκριτον εὖρον ἐν πάσῃ τῶν ἀρχαίων <τάξει>

αἰνιζάμενον κατ' αὐτῶν φανερώς αὐτὰς καταλέξας. Ἄλλ' ὡσαύτως ἦν, διὰ τὸ περὶ τῶν τιμίων τεχνῶν ἤρχετο τὸ προοίμιον· καὶ βλέπε πανουργίαν· ἤρξατο μόνον ἀπὸ ὕδραργύρου καὶ σώματος μαγνησίας· τὰ δὲ ἄλλα πάντα τῶν καιρικῶν καὶ λέγει οὕτω· Ὡχρα ἄττική, σινώπη ποντική, θεῖον ἄθικτον ὃ ἐστὶν [μέρη] λίτρα α' καὶ λιθοφρύγιον, σῶριν ξανθὸν, χαλκάνθη ξηρὰ, κιννάβαριν, μίσυ ὀπτὸν, μίσυ ὠμὸν, ποιήσεις ἀνδροδάμαν, θεῖον, ἀρσένικον, καὶ σανδαράχην. Καὶ ἵνα μὴ πάντα καταλέγω <τὰ> ἐν τοῖς τέτρασιν καταλόγοις, τὰ πάντα τῶν καιρικῶν ζητούμενα εὐρήσεις· καὶ ἕνα σὲ ποιήσῃ ὃ τι περὶ αὐτῶν αἰνίττεται, τὰ μὲν ὠμὰ κατέλεξεν, τὰ δὲ ὀπτὰ, ἵνα σὺν τῶν δύο τεχνῶν· μᾶλλον δὲ ἀγαγὼν τῶν καιρικῶν μηνύσει τὰς βαφάς. Φησὶν γάρ· μίσυ ὠμὸν, μίσυ ὀπτὸν, σῶριν ξανθὸν, χαλκάνθη ξανθὴ, καὶ τὰ ὅμοια· ἀλλ' οἰκονομηθέντα λέγει, εἰς τὰς τιμίας τέχνας καλῶς εἶπας. Καὶ διὰ τί πᾶσαι τῶν τούτων οἰκονομουμένων καὶ ξανθουμένων, μὴ εἴπεις· ὕδραργυρον ξανθὴν καὶ σῶμα <μαγνησίας> ξανθόν· καὶ ἀπλῶς ὅλον τὸν κατάλογον ξανθόν; Ἄλ λ' ἐκεῖνον ἴδῃ ὅπερ ἐφρόνει, καὶ ὅπερ ἔγραφεν δι' ἐνὸς συγγράμματος αἰνιγματοειδοῦς, τὰ πάντα αἰνίξασθαι ἠθέλησεν. Καὶ ἀξιολοιότερας μαρτυρίας τούτῳ εὔρεν, ὅτι αὐτὰς αἰνίττεται.

2.242 Πῶς εἰδὼς ὅτι μία βαφή ἐστὶ καὶ μία ἀγωγή, πολλὰς αὐτὰς ἐποίει λέγων· «Τούτων τῶν φύσεων οὐκ εἰσὶ μείζων ἐν βαφαῖς;» Ἵνα δείξῃ ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν εἰδῶν, πολλὰ βαφαὶ συντίθενται, καιρικῶν τοῦ σταθμοῦ ἐναλλασσάμενου, καὶ τὴν ποσότητα τῶν εἰδῶν ἀπὸ ἐνὸς μόνου, ἕως να' τὸν ἀριθμόν· ἅμα καὶ τῷ λέγειν, ἕως τὸν φυσικόν, τουτέστιν ἢ τοῦ χρυσοῦ ποίησις ὕλη ἐδήλωσεν τὰς φυσικὰς βαφάς. Καὶ πάλιν οὖν λέγει· «Εἰς πολὺ ὑμᾶς ἐνέβαλον κάματον, εἴ τι πολὺ ὕλη καταχώσαντες, τὰ φυσικὰ ἀπολέσαντες πάλιν· δηλονότι τοῖς παρελθόν χρόνοις τοῖς Ἑρμοῦ φυσικαὶ βαφαὶ ἐκαλοῦντο αὗται μέλλουσαι γράφεσθαι κοινῇ τῇ ἐπιγραφῇ τῆς βίβλου λέγων· Βίβλος φυσικῶν βαφῶν Ἰσιδώρῳ δοθεῖσα. Ἄλλ' ὅτε ἐφθονήθησαν ἀπὸ τῶν τῆς σαρκὸς ..., καιρικαὶ ἐγένοντο καὶ ἐλέχθησαν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀρχαίους μέμφονται <καὶ> μάλιστα Ἑρμῇ ν, ὅτι οὔτε δημοσίᾳ αὐτοῖς ἐκδεδώκασιν, οὔτε ἐν παραβύστῳ, οὔτε ἠνίξαντο ὅτι κἄν ἐστὶν. Αὐτὸς δὲ μόνος ἀπέδειξεν ὁ Δημόκριτος εἰς τὸ σύγγραμμα καὶ ἠνίξατο. Αὐτοὶ δὲ ἐν ταῖς στήλαις αὐτὰ ἐνέγλυψαν ἐν τῷ σκότει καὶ τοῖς μυχοῖς, τοῖς συμβολικοῖς χαρακτῆρσιν, καὶ αὐτὰς καὶ τὴν χωρογραφίαν Αἰγύπτου, ἵνα κἄν τις τολμήσας ἐπιβῆναι τῶν μυχῶν τοὺς σκότους, τῶν πλημμελημένων ἐπιλύσεων, μὴ εὖρῃ ἐπιλύσασθαι τὸν χαρακτῆρα μετὰ τοσαύτην τόλμην καὶ κάματον. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι αὐτοὺς μιμησάμενοι, ἐν τοῖς καταθέτοις αὐτὰς τὰς καιρικὰς παραδῶσαντες μετὰ τῆς αὐτῶν μυήσεως, καὶ παρακελεύονται ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτῶν.

2.243 Ἐὰν ἡμῶν εὗρης τοὺς θησαυροὺς, παρίδε τὸν χρυσὸν τοῖς ἐθέλουσιν ἑαυτοὺς φονεύειν, καὶ περὶ τῆς τῶν χαράττας εὐρηκῶς, τὰ ὅλα χρήματα ἐν ὀλίγῳ συνάξεις· τὰ δὲ χρήματα μόνον λαβὼν, ἑαυτὸν φονεύσεις, ἐκ τοῦ φθόνου τῶν κρατούντων βασιλέων, οὐ μόνον αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων ἀνθρώπων. Δύο οὖν γένη εἰσὶν καιρικῶν ἐν <ταῖς> τῶν ὀθωνῶν ἐκδεδώκασιν, ἢ κατὰ τόπον ἐφόροι τοῖς ἑαυτῶν ἱερεῦσι· τούτου ἕνεκεν καὶ καιρικαὶ ἐκάλεσαν· ἐπειδὴ καὶ καιροῖς ἐνεργοῦν τῇ θελήσει τῶν δοκόντων, μηκέτι δὲ θελήσασιν τούναντίον ἐποιοῦν· ἐπίμικτοι οὖν ἦσαν αἱ καιρικαὶ τοῖς εἶδεσι· ἕκ τε τῶν γνησίων εἰδῶν τῶν καιρικῶν· τῶν ἄλλων [ἄλλων] τοῖς ἀνήκουσι ταῖς τιμίαις τέχναις. Τὸ δὲ ἄλλο γένος τῶν [τῶν] καιρικῶν γνησίων καὶ φυσικῶν τὸ Ἑρμᾶν ἐνέγραψεν εἰς τὰς στήλας· ἀποδῶν ἐκ τὸν μόνον ξανθωμίλινον πυρὸς, ἡλιοδὸν χλωρὸν, ὠχρὸν, μέλαν, χλωρὸν καὶ τὸ ὅμοιον· καὶ αὐτὰς δὲ τὰς γέας μυστικῶς ψάμμους ἐκάλεσαν· καὶ τὰ εἶδη τῶν χρωμάτων ἐμήνυσεν· αὗται φυσικῶς ἐνεργοῦσιν· φθοноοῦνται δὲ ἀπὸ τῶν περγειῶν ἐπὶ δὲ τις μυηθεὶς ἐκδιώκει αὐτοὺς, τεύξεταί τοῦ ζητουμένου. Οἱ οὖν ἔμποροι ἐκδιωκόμενοι τότε παρὰ τῶν ποτε μεγάλων ἀνθρώπων, συνεβουλεύσαντο ἀντὶ ἡμῶν τῶν φυσικῶν πάντων ποιῆσαι, ἵνα μὴ διώκωνται παρὰ τῶν

ἀνθρώπων, ἀλλὰ λιτανεύονται καὶ παρακαλῶνται, οἰκονομοῦνται διὰ θυσίων, ὃ καὶ πεποίηκαν· ἔκρυψαν πάντα τὰ φυσικὰ καὶ αὐτόματα, οὐ μόνον φθονοῦντες αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἑαυτῶν ζωῆς φροντίζοντες, ἵνα μὴ μαστίζωνται ἐκδιωκόμενοι καὶ λιμῶ τιμωρῶνται, θυσίας μὴ λαμβάνοντες, ἐποίησαν οὕτως· ἔκρυψαν τὴν φυσικὴν καὶ εἰσηγήσαντο τὴν ἑαυτῶν ἀφύσικον, καὶ ἐξέδωκαν αὐτὰ τοῖς ἑαυτῶν ἱερεῦσι, εἴ τε δημόται ἡμέλουν τῶν θυσίων, ἐκώλυον καὶ αὐτοὶ τὴν ἀφύσικον φιλοτιμίαν· ὅσοι δὲ κατεκράτησαν, τὴν νομιζομένην δόξαν .

2.244

..... τοῦ αἰῶνος ὑδρογενήσαντα καὶ ἐπληθύνθησαν ἔθος καὶ νόμῳ καὶ φόβῳ αἱ θυσίαι αὐτῶν· οὐκέτι οὐδὲ τὰς ψευδεῖς αὐτῶν ἐπαγγελίας ἀπεπλήρουν· ἀλλ' ὅτε ἐγγενεῖ ἄρα ἀποκατάστασις τῶν κλημάτων, καὶ διεφέρετο κλήμα πολέμῳ, καὶ ἐλείπετο ἐκ τοῦ κλήματος ἐκείνου τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἱερὰ αὐτῶν ἐρημοῦντο, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἡμελοῦντο· τοὺς περιλειπομένους ἀνθρώπους ἐκολάκευον, ὥς δι' ὄνειράτων, διὰ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, διὰ πολλῶν συμβούλων, τῶν [τῶν] θυσίων ἀντέχεσθαι· αὐτὰς δὲ πάλιν παρεχόντων τὰς ψευδεῖς καὶ ἀφυσίκας ἐπαγγελίας καὶ ἥδοντο πάντες οἱ φιλήδονοι ἄθλιοι καὶ ἁμαθεῖς ἄνθρωποι· ὥστε καὶ σοὶ θέλουσιν ποιῆσαι, ὦ γύναι, διὰ τοῦ ψευδοπροφήτου αὐτῶν· κολακεύουσιν σε, τὰ κατὰ τόπον πεινῶντα, οὐ μόνον θυσίας, ἀλλὰ καὶ τὴν σὴν ψυχὴν. Σὺ γοῦν, μὴ περιέλκου, ὥς γυνή, ὥς καὶ ἐν τοὺς κατ' ἐνείαν ἐξεῖπόν σοι. Καὶ μὴ περιρέμβου, ζητοῦσα θεόν· ἀλλ' οἴκαδε καθέζου, καὶ θεὸς ἥξει πρὸς σέ· ὁ πανταχοῦ ὢν, καὶ οὐκ ἐν τόπῳ ἐλαχίστῳ ὥς τὰ δαιμόνια· καθεζομένη δὲ τῷ σώματι, καθέζου καὶ τοῖς πάθεσιν, ἐπιθυμίᾳ, ἡδονῇ, θυμῷ, λύπῃ, καὶ ταῖς ἰβ' μύραις τοῦ θανάτου· καὶ οὕτως αὐτὴν διευθύνουσα προσκαλέσῃ πρὸς ἑαυτὴν τὸ θεῖον· καὶ οὕτως ἥξει τὸ πανταχοῦ ὢν καὶ οὐδαμοῦ· καὶ μὴ καλουμένη, πρόσφερε θυσίας τοῖς, μὴ τὰς προσφύρους, μὴ τὰς θρεπτικὰς αὐτῶν, καὶ προσηνεῖς, ἀλλὰ τὰς ἀποθρεπτικὰς αὐτῶν, καὶ ἀναιρετικὰς ἅς προσεφώνησεν Μεμβρῆς τῶν Ἱεροσολύμων βασιλεῖ Σολομῶντι, αὐτὸς δὲ μάλιστα Σολομῶν ὅσας ἔγραψεν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας· καὶ οὕτως ἐνεργοῦσα, ἐπιτεύξῃ τῶν γνησίων καὶ φυσικῶν καιρικῶν· ταῦτα δὲ ποίει ἕως παντελειωθῆς τὴν ψυχὴν.

2.245

Ὅταν δὲ ἐπιγνοῦσα αὐτὴν τελειωθεῖσαν, τότε καὶ τῶν φυσικῶν τῆς ὕλης κατάπτησον, καὶ καταδραμοῦσα ἐπὶ τὸν Ποιμένανδρα καὶ βαπτισθεῖσα τῷ κρατῇρι, ἀνάδραμε ἐπὶ τὸ γένος τὸ σόν. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐλεύσομαι τῆς σῆς ἀτελειώτητος· ἀλλ' ὀλίγῳ ἐπέκτειναι καὶ ἀνένεγκαι χρῆμα τὸ ζητούμενον· ἤνεγκεν μὴ ἐλαττεῖ (?) καὶ ἐνήλατος εὐρίσκεται. Ἄκουσον αὐτοῦ λέγοντος καὶ μετ' ὀλίγα· Ἐν πρᾶγμα ἐστὶν δύο ὡὰ καταποτασόμενος, καὶ διαφόρως γενόμενον, τὸ μὲν ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν, τὸ δὲ ξηρὸν καὶ ψυχρὸν, καὶ τὰ δύο ἐν ἔργῳ ποιοῦσιν. Ἔστιν οὖν κατανοῆσαι τοῖς δύο ὠθιακοῖς χρώμασιν καὶ ἐκπλαγῆναι τὰς τῶν χρωμάτων ἀμοιβὰς τὰς ἀπὸ τῶν ὠθιακῶν, καὶ τῶν φθασάντων· καὶ γενέσεις τῶν χρωμάτων ὅτι παρὰ τὸ ἐλάμνεσθαι ὕλη ἐστὶν, καὶ μεθ' ἕτερα καὶ αὐταὶ παρατηρήσεις καὶ οὐχ ὁμοίαι ἐξέρχονται· διὰ τί; οὐχ ὅτι φθονοῦνται; φθονοῦνται μήτις ἐξ αὐτῶν νοήσας τὴν ὁδὸν τῶν καιρικῶν εὕρη. Ἀλλ' ἐρεῖ τις ὅτι οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ πᾶσα τέχνη πάντοτε οὐχ ὁμοία ἐξέρχεται, ἀλλὰ καὶ ποτὲ μὲν καλῶς, ποτὲ δὲ ἐναντίως. Νέον, φημί· ἀλλ' ἴσασιν οἱ τεχνῖται οἱ ἰδόντες τῶν σφαλμάτων τὰ αἵτια, ὅτι τόδε παρὰ τόδε ἐποίησαμεν, καὶ τοῦδε ἡμελήσαμεν, καὶ τοῦδε ῥαθυμότερον ἐποίησαμεν. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐλεύσομεν.

2.246

Εἰσὶν οὖν δύο ἀγωγαὶ τῶν καιρικῶν βαφῶν, μία ἀπὸ ὤμῃς, καὶ μία ὀπτῇ, <αἱ> εἶδη βάλλουσιν. Ἀλλ' ἡ μὲν ὀπτῇ πολλοῦ μόχθου ἀπολέλγεται, παμπόλλου δὲ ἐπιτυχίας χρήζει, καὶ μετὰ βραχὺ, ὥς εἶπεν ἡ θεία Μαρί α. Τῆς οὖν ὀπτῆς διαφοραὶ πολλαὶ εἰσὶν ὑγρῶν καὶ φώτων· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν σὺν ὕδατι ὀπτοῦνται, αἱ δὲ οἴνω· τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἄνθραξιν γίνεται ἐν ποσότητι χρόνου, τὰ δὲ φουσῶνται πάλιν τῇ ποσότητι, τὰ δὲ λασοτίοις, τὰ δὲ φούρνοις· καὶ ἄλλα ἡστέϊαι, καὶ ἄλλα ἄλλοις καὶ μετὰ καὶ τῶν πάντων ἀπλῶς πολλὰ οἷον ἐπὶ τοῦ μέλανος τὰ τῆς διαφορᾶς ὧν οὕτως μέλαν κοράκων, κορυννίων, κατακοραῖς βάθει, τεφρῶδες ἐν ταῖς

ζωγραφουμέναις ὀθώναις, ποιεῖ δένδρα, ἢ πέτρας, ἢ ὕδατα, ἢ ζῶα, πάντα ὁμοίως, καὶ τῶν ἄλλων χρωμάτων τῶν προλεχθέντων, ὧν ἔχεις τὰς ἀποδείξεις ἐν κάππα στοιχείῳ· καὶ ἡ ποσότης τῶν χρωμάτων. Ἐὰν γὰρ ἀκούσης ὥχραν ξανθὴν, μὴ ἀπλῶς ὑπολάβῃς, καὶ μεταπαρασκευάσαντα μυστικῶς πρὸς μόνον τοὺς κωλύτας ἔχειν· τὰ γὰρ ζητούμενα πάντα ἐν τῇ τέχνῃ κατῶρθωσαν. Ἐχουσιν οὖν φύσιν αὐταὶ αἱ βαφαὶ καὶ πολλὰ σήπτεσθαι, καὶ ὀλίγα, τουτέστιν γίγνεσθαι καὶ ἐν καμινίοις ὑελοψικοῖς, καὶ ἐν χωνεῖαις μεγάλαις καὶ μικραῖς, καὶ ἐν διαφόροις ὀργάνων <διὰ> φώτων, καὶ ἐν ποσότητι αὐτῶν· καὶ ἡ πεῖρα ἀναδείξει, μετὰ καὶ τῶν ψυχικῶν πάντων κατορθωμάτων. Ἐχεις οὖν τῶν φώτων τὰς ἀποδείξεις ἐν τῷ Ω στοιχείῳ, καὶ πάντων τῶν ζητουμένων· ἔνθεν ἀπάρξομαι, πορφυρόστολε γύναι.